

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

Miloslav kardinál Vlk odešel na věčnost

Duben 2017

Křížová cesta - KDU ČSL 5. března 2017

Křížová cesta – lektori 12. března 2017

Křížová cesta – žáci 8. Tříd – 19. března 2017

Křížová cesta – Marie - 26. března 2017

SLŮVKO FARÁŘE

Nesu kříž ulicí...

Chodíte někdy po chodníku v našem městě? Ano? Jo, že je to trošku hloupá otázka... Já vím, ale přesto bych pokračoval. Jdete jen tak s prázdnýma rukama nebo třeba nesete nějakou tašku či jiný předmět? Ano? Jasně, rozumím, že taška nemá nožičky a někdo ji musí nést... Když nesete například sami nebo s někým větší krabici s novou televizí či jiného „pomocníka“ pro vaši domácnost, přejete si být co nejdříve doma ať už z důvodu, že krabice se pronese či aby sousedi nekoukali, co to zase máte? Aha, je vám to jedno. Ať se každý koukne, však neděláte nic nezákonného!

A umíte si představit, že nesete po chodníku dřevěný kříž s Kristovým tělem a ten kříž má na výšku asi 80 centimetrů? Běžně takovýto předmět nenosíme po chodníku. Když pomíneme křížek, který třeba nosí někdo na řetízku z ušlechtilého kovu na svém hrdle a význam tohoto křížku je spíše v oblasti zdobení, než křesťanského symbolu, většinou jiný křížek na lidech nevidíme. Ještě náušnice mají někdy tvar tohoto znamení spásy (záchrany). Ale velký kříž jako ten výše uvedený – takový běžně nenosíme. Ale představte si, že jej musíte nést z místa A do místa B. Zakryli byste jej kouskem látky nebo papírem? Použili byste pro jeho *dopravu* raději automobil? V případě nezakrytého velkého kříže šli byste rychle a se sklopenou hlavou, ať vás projíždějící řidiči a jejich spolujezdci nepozorují – kdože je to ten „fundamentalista“ nesoucí takový velký kříž? Anebo byste se naopak hrdě podívali do těch tázavých tváří za sklem automobilových okének? A pak ještě byste proklouzli kolem restauračních hostů, sedících venku a dívajících se, co to vlastně nesete...

Promiňte, že vás takto „zkouším“. Jistě, že je to vaše věc a ani nesení kříže přece není nezákonné. A k tomu jsem ještě zapomněl na ty, kdo by během cesty, kdy nesou takovýto kříž, v duchu komunikovali s tím, který je na tom kříži připevněn. ON je vám totiž v takových chvílích jakoby bližší, ale to asi víte...

„Pane Ježíši Kriste, zehnej mi a posiluj mě, abych znamení kříže měl(a) v úctě a dokázal(a) jej v životě nést. Vzkříšení mrtvých ať je pro mě jistotou života tak, jako Ty jsi řekl apoštolu Tomášovi, ať vloží svůj prst do Tvých ran, na kterých jsem se někdy také „podepsal(a)“.

Přeji Vám milí farníci vírou prožité Velikonoce.

PKF

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady ŘKF Dolní Benešov ze dne 2. 3. 2017

Přítomní:

P. Kuchař - farář, M. Bábíková, T. Kubíková, V. Dudová,
I. Vavřínková, G. Bazan, J. Zawadský, M. Pačka, J. Harazim

Omluveni: Monika Hudeczková

Privítání členů farní rady (FR) a krátká vstupní modlitba.

Objekty - současný stav a výhledy:

Hřbitov - převod: info p. Zawadského

- hřbitov již je převeden do majetku Města Dolní Benešov
- stav rámu hrobu P. Schneidera je ve špatném stavu, FR navrhla a odsouhlasila, že se o opravu rámu tohoto hrobu postará farnost

Odvodnění kostela:

Tato náročná akce je již skoro hotová. Schází pouze instalace hromosvodů a elektrického rozvaděče v zákristii. Celkové náklady těchto oprav, včetně brány, pilířů a kněžské zahrádky, jsou ve výši 1 897 000 Kč.

Příprava opravy varhan v Zábřehu:

Z časových důvodů organologických firem proběhne realizace v roce 2018.

Oprava zdi pod farou:

Proběhne za předpokladu, že budou mít pro tyto práce časový prostor pracovníci z Města Dolní Benešov, které jsme předem požádali.

Fasáda hospodářské budovy:

FR bylo jednohlasně odsouhlaseno, že v nejbližších dnech budou zahájeny práce na fasádě hospodářské budovy.

Na základě informace p. Zawadského o špatném stavu chodníku pod farou, kdy jsou stékající vodou narušovány základy stavby fary, bylo dále rozhodnuto i o rozšíření prací k odstranění těchto problémů.

Pastorace + logistika:

Bylo navrženo, že budou vždy před setkáním farní rady osloveni formou ohlášek farníci, aby předali své návrhy a podněty k možnému projednání. K úvaze do příštího setkání FR bylo vytvoření návrhů pro zhotovení vhodného dárkového předmětu s logem farnosti.

Ekonomika farnosti:

Částka peněz z „postniček“ za rok 2016 a 2017 bude na základě návrhu FR předána Azylovému domu v Opavě.

Akce farnosti:

23. 4. 2017 – mše sv. za oběti 2. sv. války

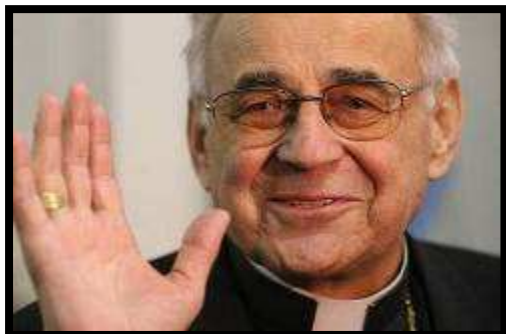
Znovuobnovení sobotních adorací – po velikonocích.

(ze zápisu IV upravil a zkrátil PKF)

Miloslav kardinál Vlč

Jaká byla jeho životní pout'?

(* 17. května 1932 Lišnice u Milevska, †18. března 2017 Praha.)

Z chudého chlapce kardinálem. Tak pohádkově by mohl znít titul z životopisu Miloslava kardinála Vlka. Jeho cesta byla lemována bolestí i ponížením, ale i jasnými zásahy Boží prozřetelnosti a Boží láskou. To vše z něj udělalo osobnost, jakou byl.

Milův životní příběh se začal psát 17. května 1932 v malinké jihočeské vesničce Líšnice. Narodil se jako nemanželský syn. Maminka se v jeho šesti letech provdala a získala nové jméno. Jemu ale zůstalo jméno původní a později se svěřil, že ho to bolelo. Vyrůstal v chudých poměrech. Do školy chodil pěšky tři kilometry, v zimě jen v dřevácích. Tvrdé podmínky ho ale podle jeho vlastních slov dobře formovaly a připravovaly na budoucí události.

Jeho maminka byla hodná, ale pro množství práce neměla čas na větší blízkost k dětem. Její obětí mu chybělo, ale snad právě to ho disponovalo k otevřenějšímu vztahu k Bohu.

Bylo mu jedenáct, když poprvé zaslechl Boží volání: „Pojď za mnou.“ Nesvěřil se tehdy nikomu a uchovával to v sobě jako tajemství. Báł se, že by mu maminka řekla, že myslí příliš vysoko.

Nejvyšší cíle tak prozatím opustil a začal přemýšlet, že by se stal letcem. Chtěl se dostat do oblak, vzhůru, tam ho to táhlo. K tomu potřeboval studia, jenže chudí rodiče mu je nemohli zaplatit. Dověděli se ale o Jirsíkově gymnasiu v Českých Budějovicích, kde chudé chlapce podporovala charita.

Po přijímacích zkouškách dostal od ředitele cedulku s textem: „Miloslav Vlč je přijat s tím, že dá-li Bůh, jednou bude knězem.“

Tehdy měl dojem, že Bůh ho znovu chytil. Přesto, že skvěle složil maturitu, nesměl kvůli špatnému kádrovému profilu pokračovat ve studiích. Komunistická éra už tehdy byla v rozpuku.

Nastoupil proto jako dělník ve slévárně. Následovala vojna a po ní možnost studovat archivnictví na filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Na čas se pak stal ředitelem Českobudějovického archivu.

Boží volání mu ale v srdci znělo bez ustání. Po dvanáctiletém čekání konečně přišel vhodný okamžik. V 31 letech mohl Miloslav Vlk zahájit studium na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. A šťastným dnem jeho kněžského svěcení v Českých Budějovicích se stal 23. červen 1968. Vzápětí si ho českobudějovický biskup Josef Hlouch povolal jako svého sekretáře.

Jeho vliv a pastorační úsilí se ale nelíbilo tehdejšími politikům, a tak ho poslali do malých farností. Nejdříve do šumavského Laziště a Záblatí, po šestnácti měsících pak do Rožmitálu pod Třemšínem.

Přicházel tam jako pastýř, věnoval se každému, a žil základní rysy spirituality hnutí Fokoláre. Jednotu, společenství a Krista v jeho středu.

A to přinášelo své plody. Těch se ale komunisté začali obávat natolik, že mu v roce 1978 odebrali státní souhlas k veřejnému výkonu kněžské služby na celých deset let.

Stal se z něho umývač oken a později přiznal, že se v duchu bouřil a ptal se Boha: „Proč? Proč on, kněz, nemůže vykonávat svou kněžskou službu.“

Pochopil to při pohledu na kříž. Tam visel, ruce i nohy přibité ke dřevu, zdánlivě nemohoucí – Velekněz.

Právě jako anonymní umývač mu byl, Míla, nejbližší a své kněžství žil dále.

Jeho zpovědnicí se stala trubka od lešení u jedné z výloh, kde čistil. Později, pro větší utajení, chodba soudu. Pod svícnem přece bývá tma. Sloužil tajně mše a podnikal mnohé další aktivity v podzemní církvi, a pomáhal s realizací desetiletí duchovní obnovy národa.

1. leden 1989 mu přinesl zpět státní souhlas. Listopadové události pak osvobodily celou církev.

Miloslav Vlk, patřící k těm, kteří i v komunismu žili vírou, byl 14. února 1990 jmenován českobudějovickým biskupem. Tehdy nabízí své síly, aby všichni byli jedno, a chce sloužit. O rok později byl proto povolán do Prahy jako nástupce kardinála Františka Tomáška a stal se pražským arcibiskupem a českým primasem. Následně pak, až do roku 2000 předsedou, československé, později české biskupské konference.

V roce 1994 ho papež Jan Pavel II. jmenoval kardinálem a on pak dětem rád vyprávěl, že jeho červené solideo je to jediné, co mu zbylo po červené karkulce.

K jeho poslání přibývalo také předsednictví Rady evropských biskupských konferencí, stal se členem papežské rady pro sdělovací prostředky a kongregace pro východní církve.

V dubnu 2005 se účastnil konkláve ve Vatikánu, kde sbor kardinálů zvolil nového papeže Benedikta XVI. Právě ten mu v jeho 75 letech prodloužil výkon funkce pražského arcibiskupa na další dva roky, a jeho

rezignaci z důvodu dosažené stanovené věkové hranice přijal až v roce 2010.

Kardinál Vik ani v důchodu nerezignoval na své celoživotní směřování. Vždy dokázal přímočaře a bez diplomatických vytáček pozvedat hlas k otevřené kritice představitelů politické moci. Řídil se pravdou, právem a spravedlností. Nazýval dobro dobrem a zlo zlem, a věděl, že to jediné, co může proměnit svět je láska.

V lednu 2017 měl odvahu otevřeně informovat o svém zdravotním stavu.

Trpěl rakovinou plic s metastázemi do kostí. Jeho nemocniční pokoj se pak stal místem setkání. Setkání s bolestí, utrpením, ale i nadějí.

A hlavně setkání s mnohými lidmi

a Boží přítomností. Z velké hory modliteb, podpory a sounáležitostí přicházejících z republiky i ze zahraničí byl sám překvapený, ale byla vlastně naplněním jeho snahy, aby všichni byli jedno.

Podle jeho slov bude věčnost, kam v pokoji odešel 18. března 2017, hluboké zakoušení společenství s někým, kdo mě má rád, a koho já mám rád. Je to prostě jako když se sejde parta lidí, kterým se nechce nikdy rozejít, protože je jim spolu dobře. Provázejme ho tam svými modlitbami.

Tělo zesnulého kardinála Miloslava Vlka bylo v sobotu 25. března po zádušní mši svaté uloženo do arcibiskupské hrobky v nové části katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě, kde spočívají ostatky kardinálů 20. století, například Františka Tomáška (1899-1992) či Karla Kašpara (1870-1941). Pohřeb ukončil poslední rozloučení s kardinálem, který zemřel ve věku 84 let.

„Se všemi se loučím a těším se na shledanou. Na všechny se obracím s prosbou za odpuštění mých chyb a hříchů, kterými jsem je pohoršil, a negativního jednání, kterým jsem jim - třeba nechtěně - ublížil. Vše svěřuji do rukou nekonečného Božího milosrdenství.“

kardinál Miloslav Vlk v závěti

POUTNÍ ZÁJEZDY V ROCE 2017

Římskokatolická farnost a MO KDU-ČSL Dolní Benešov pořádají v letošním roce tyto poutní zájezdy:

Pátek 5. května: Pouť na noční křížovou cestu do Zlatých Hor. Mše svatá v kostele sv. Acháce v Dolním Údolí a krátká prohlídka kostela sv. Jana Křtitele v Horním Údolí. Odjezd autobusu v 17:30 z parkoviště u nákupního střediska v Dolním Benešově se zastávkami u Štíky a v Zábřehu u kostela. Cena zájezdu je 200,- Kč.

Sobota 27. května: Pouť Rádia Proglas a TV Noe na Svatý Hostýn. Odjezd autobusu v 7:00 hod z parkoviště u nákupního střediska v Dolním Benešově se zastávkami u Štíky a v Zábřehu u kostela. Mše svatá je v 10:15 hod. Cena zájezdu je 200,- Kč.

Středa a čtvrtek 28.-29. června: Připravujeme pouť na Svatou Horu u Příbrami a okolí (Plasy, Mariánská Týnice, Plzeň, tábor Vojna apod.). Cena zájezdu je 1500,- Kč.

Neděle 2. července: Odpoledne zájezd do Kobeřic na primiční mši svatou P. Michala Slaniny, čas a místo odjezdu autobusu bude upřesněno, cena 50,- Kč.

V době prázdnin některé úterý (1. polovina srpna), chystáme zájezd autobusem do Ostravy - Zábřehu, kde bychom měli mít v kostele Svatého Ducha mši svatou a krátkou besedu. Cena 50,- Kč.

Přihlášky přijímá paní Terezie Kubíková a Vilibald Švančar, prosíme o včasné přihlášení, abychom při případném nenaplnění autobusu u jednotlivých zájezdů mohli oslovit okolní farnosti. Těšíme se na vaši účast.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI DUBNU

Sbírka na CHRÁMY V IZRAELI

– Bílá sobota u Božího hrobu 15. 4. 2017 – odesílá se celá na opravy křesťanských chrámů v Izraeli

Sbírka na KNĚŽSKÝ SEMINÁŘ

– odesílá se celá na potřeby Kněžského semináře v Olomouci
– neděle 16. 4. 2017

Sbírka na OPRAVY – nové hromosvody na kostele sv. Martina

– neděle 23. 4. 2017

Světci - více, či méně známí

Svatá Lidwina (14. dubna)

Roku 1380 byla schválena úcta ženy, která kdysi řekla: „Kdybych se mohla uzdravit jen na jediné Ave Maria, nechtěla bych to.“ Tato slova pocházejí od Lidwiny, jejíž popis utrpení náleží k nejdojemnějším, jaké jsme kdy poznali.

Lidwina se narodila o Květné neděli r. 1380 v Schiedamu u Rotterdamu v Holansku jako dcera nočního hlídače. Už jako dítě a mladá dívka byla mimořádně milá a krásná.

V 15. letech upadla, když běhala po ledě, a zlomila si žebro. Z toho zranění se vyvinulo "Lidwinino mučednictví, které ji na 38 let upoutalo na lůžko.

Sedm let po nehodě mohla Lidwina hýbat jen hlavou a levou paží. Oslepla na pravé oko, pro bolesti zubů mohla jen stěží spát, nemocný žaludek už nepřijímal potravu. Po celém těle mladé ženy vyrazily hrozné vředy, z nosu a úst ustavičně vytékala krev.

Na začátku svého utrpení svého utrpení Lidwina ještě tu a tam žehrala na svůj osud a často plakala. Ale s lety měla své bolesti stále raději a, protože doufala, že takto bude stále podobnější Ježíši. S hrdinnou trpělivostí snášela všechno, co bylo na ni nakládáno. Útěchu nacházela v rozjímání o utrpeních Kristových. Od dvacátého roku svého mučednictví žila Lidwina jen ze svatého přijímání., protože nemohla nic požívat. Stále hojněji jí byly udělovány Boží milosti a dar nazírání.

Po 38 letech utrpení už nemělo Lidwino tělo žádnou sílu. Strávená, tělesně zeslábla, ale s duchem plným radosti z toho, co očekávala, zemřela ta, jejíž jméno znamená „plačící bolesti“, 14. dubna 1433 v domě svých rodičů ve Schiedamu.

Ostatky Lidwiny se dodnes uchovávají v její domovině a v karmelitánském klášteře v Bruselu.

Lidwina patří v Holansku k velmi uctívaným světcům. Je tam patronkou mnoha kostelů, škol a starobinců. Zvláště je uctívána v provincii brabantské utrechtské. Ale i v Porýní a ve Vestfalsku je Lidwina dodnes velmi uctívanou postavou.

Lidwina bývá na obrazech znázorňována jako mladá dívka, s dlouhými nezakrytými vlasy, u sebe má růžovou snítku. Zobrazení s růžemi se vztahuje na legendu, že smrt Lidwiny nastane tenkrát, až na růžové snítce, kterou jí přinesl strážný anděl, rozkvetou všechna poupata.

(Z knihy „Rok se svatými“)

Marie Ohřalová

Postní duchovní obnova

V sobotu 18. února proběhla v naší farnosti Postní duchovní obnova na téma „Roucho milosti“. Obnova se konala ve farním sále a zúčastnilo se jí 14 žen a 8 mužů.

Součástí obnovy byla také mše svatá, sloužena v 11. 30 h. v kostele a na závěr krátká adorace a svátostné požehnání.

Toto duchovní zamyšlení přednášel mladý sympatický kněz P. Mgr. Klement Rečlo, který nám po skončení obnovy věnoval kousek svého času a poskytl nám rozhovor pro Nedělníček.

- Otče, prozrad'te nám, prosím, něco o sobě, o vaší rodině a o vašem mládí.

Narodil jsem se v Košicích v roce 1982 jako třetí ze sedmi dětí mých rodičů. Mám dvě starší sestry a po mě už jsou jen sami chlapi, čtyři bráškové. Vyrůstali jsme v Kavečanech, to je vesnice v blízkosti Košic.

Moje maminka Serafína pracovala ve školství. Když nastoupila mateřskou dovolenou s prvním dítětem, s mojí nejstarší sestrou, tak na ní setrvala až do posledního dítěte, tak že my jsme vždycky měli mamku doma, což je úžasný dar. Školku vůbec neznám, a neznají ji ani moji sourozenci. My jsme prostě měli školku doma.

Tatínek Klement je hudebník. Učí hru na varhany na konzervatoři. Dříve dost koncertoval, ale později se kvůli početné rodině, se zřekl své koncertní dráhy.

V době totality se stal nepohodlný a byl z konzervatoře vyhozen. Tehdy zastával úlohu varhaníka v Domě svaté Alžběty v Košicích. Také pracoval jistý čas v desinfekční stanici. Po převratu byl vyzván, aby nastoupil zpět, vyučovat na konzervatoř.

Co se mého studia týče, tak po základní škole jsem nastoupil na církevní gymnasium v Košicích. V té době jsem už zaznamenával hlas povolávání ke kněžství, dokonce jsem ho i poznal. Nevím však, kdy to začalo, od mala to bylo ve mně. Něco jako napsal prorok Jeremiáš: „Dříve, než vyšel z mateřského života, Hospodin jej povolal a posvětil...“ Víím, že v dětství jsem si přál být misionářem, zažívat nějaká dobrodružství. Knězem na faře, to jsem tehdy opravdu být nechtěl.

Po gymnáziu následovala povinná civilní vojenská služba, ta trvala 13. měsíců. Za tu dobu jsem měl jasno. Budu knězem.

Přestože je v Košicích kněžský seminář, rozhodl jsem se nastoupit do semináře v Banské Bystrici, kde mám i část své rodiny. Chtěl jsem se trochu osamostatnit. Mé kroky však směřovaly ještě více na západ, a to do Olomouce.

-Tak to, být knězem, bylo vaše rozhodnutí, dá se říct, už od dětství, a co vaši rodiče? Věděli o vašem povolání? Tušili, kam směřují vaše kroky? Jak přijali vaše rozhodnutí?

S rodiči jsem to nediskutoval, spíše s knězem, zpovědníkem. Ale neměl jsem obavy jim to oznámit. Když jsem s tím vyrukoval, tak měli slzy v očích, a říkali, že se modlili za to, aby si Pán Bůh někoho z dětí povolal. A modlili se asi dobře, protože můj mladší bratr Martin je také knězem.

-Jak se vyvíjela vaše duchovní kariéra?

„Po studiích v Olomouci jsem byl v roce 2007 vysvěcen na jáhna. Jáhenskou službu jsem vykonával v Zátoru u Krnova. Tam přede mnou působili volontéři, což byli mladí lidé, kteří pomáhali formou dobrovolnictví při pastorační věřící i nevěřící mládeži farnosti. V tom roce tam však nikdo nenastoupil, a tak jsem byl poslán tuto službu po nich převzít.

Po kněžském svěcení v roce 2008 jsem vykonával kaplanskou službu ve Staré Vsi nad Ondřejnicí v Diecézním středisku mládeže. Tam jsem také absolvoval formační kurzy pro práci s mládeží. To bylo pro mě velkým přínosem.

Po té jsem strávil dva krásné roky ve velmi živé farnosti v Ostravě Zábřehu u otce Vítězslava Řehulky, kde jsem také moc načerpal.

V roce 2013, po tragické nehodě P. Josefa Motyky, který byl 24. června smrtelně zasažen bleskem, jsem převzal duchovní správu v jeho tehdejší farnosti. Takže v současné době jsem už čtvrtým rokem administrátorem ve farnostech Stěbořice a v Hlavnice, pod které spadá a ještě pár malých, farností, což čítá celkem 7 obcí v opavském děkanátu.

- Otče Klemente, povězte nám ještě něco o vašich civilních aktivitách. Co rád děláte? Jaké jsou vaše koníčky. Jestli jste hudebník po tatínkovi, nebo spíše sportovec?

Moc mě baví se hýbat. Moji největší překážkou na cestě ke kněžství byla obava, že budu muset celé dny sedět. Rád jezdím na kole, rád běhám někde v terénu, baví mě horolezectví, hlavně v Tatrách, a také běžky a skialpinismus. Po tatínkovi hudebník nejsem. Umím hrát jen na kytaru, tak k modlitbě. Hudební sluch ale mám, poznám, když je něco falešně.

-Vím, že to kněží neradi z jisté a pochopitelné obavy říkají, ale prozradíte nám, jaké je vaše oblíbené a neoblíbené jídlo?

Moc rád mám, když přijedu domů, maminčinu fazolovou polévku a také její segedinský guláš, ten umí výtečně. Jinak jsem dost na sladké, třeba palačinky, žemlovku, rýžový nákyp. Co však nejím, tak to je lečo, nechutná mi paprika, a ani mi nedělá dobře.

-Co byste nám, otče, ještě pověděl na samý závěr?

Na závěr bych vás pozval na výlet k nám do Stěbořic. Otec Jožka se kromě jiného spolu s farníky zasloužil o vybudování moc pěkného prostranství okolo kostela. Je tam krásná zahrada s různými keři a skalkami. To všechno bylo připravené pro umístění sochy Panny Marie. Toho se ale otec Jožka už nedožil. Na dokončení jeho díla jsem pak s farníky navázal. Musel jsem zjistit, co a jak zamýšlel, aby všechno bylo uděláno tak, abychom jeho vizi naplnili. Myslím si, že spokojený je a určitě je naším přímluvcem.

Je tam socha Panny Marie Prostřednice všech milostí, přivezena z Rakouského kláštera Kinderalm a myslím, že je v České republice jediná. Je tam také jeskyňka, vodopádek, zvonička. Je to pěkné místo pro výlet. Přijedte a uvidíte.

Otče Klemente, děkuji vám za čas a za ochotu nám o sobě tolik povědět. Přeji vám zdraví a Boží požehnání ve vaší kněžské službě i osobním životě.

Marie Ohřálová

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

HLINĚNÉ NÁDOBY

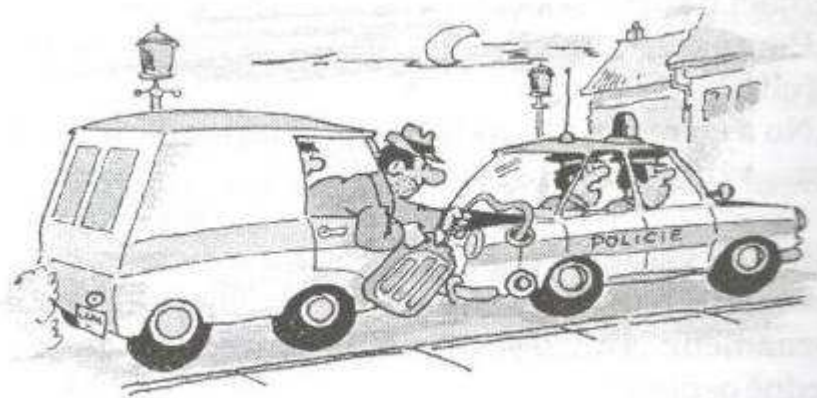
V jedné nádobě
byla prasklina,
oproti tomu ta
druhá byla
dokonalá a vždy
nesla plnou míru
vody.

V Číně měl jeden nosič vody dvě velké hliněné nádoby. Visely na obou koncích klacku, který nosil na krku. V jedné byla prasklina, naproti tomu ta druhá byla dokonalá a vždy nesla plnou míru vody. Na konci dlouhé cesty, která trvala od potoku až k domu, měla prasklá nádoba vodu už jen do poloviny.

Dva celé roky to takto šlo, nosič vody nosil do domu každý den jen jednu a půl nádoby vody. Samozřejmě dokonalá nádoba byla pyšná na svůj výkon, vždyť přinesla pokaždé všechnu vodu. Ale chudák prasklá nádoba se styděla za svoji nedokonalost a cítila se uboze, protože je schopná jen polovičního výkonu. Po dvou letech soužení oslovila nosiče u potoka:

„Stydím se, protože voda teče po celou cestu domů.“ A nosič jí odpověděl: „Všimla sis, že kytky rostou jen na tvoji straně chodníku a ne na straně druhé? To proto, že jsem vždy věděl o tvém nedostatku a na tuto stranu cesty jsem rozséval semena květin. To ty jsi je každý den zalévala, když jsme se vraceli domů. Dva roky sbírám tyto krásné květiny, abych si ozdobil svůj stůl. Kdybys nebyla taková, jaká jsi, nikdy by tato краса nemohla rozzářit můj domov.“

PRO ZASMÁNÍ

Musíme dávat dobrý pozor. Je to nebezpečná čtvrt.

Mladý adept právnického doktorátu dostane u zkoušek otázku:

"Co je to podvod?"

Podvod je, jestliže mě teď necháte propadnout."

"Jak to?", ptá se profesor.

"Protože paragraf 265 trestního zákoníku zní:

Kdo zneužije nevědomosti něčí aby jej poškodil, dopustí se podvodu..."

Baví se dva mladíci:

"Víš, jaký je rozdíl mezi policajtem a debilem?"

Najednou se zpoza rohu vynoří policajt: „No, jaký, jaký!!!!?"

"Žádný."

"No proto!"

U lékaře doma zvoní telefon.

Ze sluchátka se ozve kamarádský hlas jednoho jeho kolegy:

„Co je s tebou? Potřebujeme čtvrtého do pokeru.“

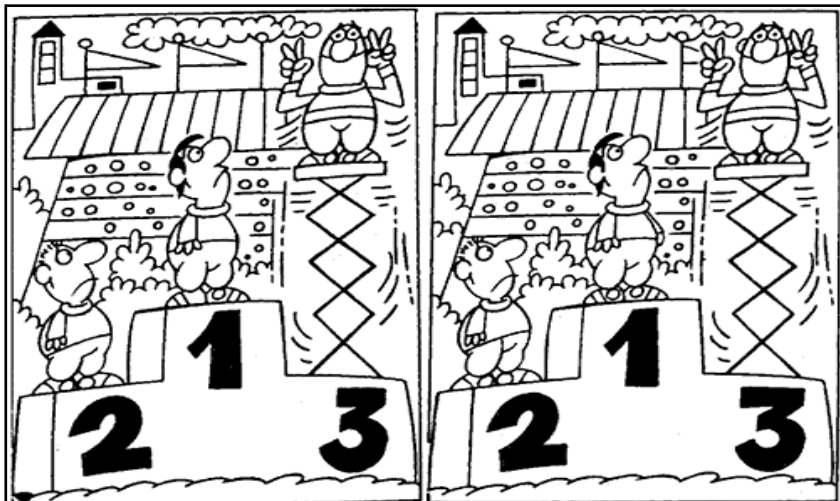
„Chvilí vydržte, hned jsem u vás,“ odpovídá lékař.

Když si obléká kabát, manželka se ho ptá: „Je to vážný případ?“

„Určitě to bude něco hodně vážného“, odvětlí lékař, „Už jsou u toho tři doktoři.“

Nedělníček dětem

Stupně vítězů. Najdeš všech 8 rozdílů?

!!! SOUTĚŽ !!! - DOPLŇOVAČKA

Lidová pranostika: Velikonoce krásné úrodu nám dají, pakli (...tajenka...) louky sucho mají.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P

1. prázdný; 2. jeden z prstů; 3. pustá oblast;
4. nádobí na smažení;
5. bochník chleba;
6. horské jezero;
7. kalich; 8. hlavní město; 9.; skladba pro zpěváka; 10. Irská mince; 11. odpad z obilí.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 30. dubna

Tajenka z minulé doplňovačky zní: ...**Pampeliška**

Soutěže se zúčastnilo 13 dětí. Z Dolního Benešova 11 dětí, ze Zábřehu 2 děti. V krabičce bylo 6 odpovědí a 7 přišlo elektronicky.

1. Cena - knížka – **Lucie Gajová** - 3. tř. Dolní Benešov; **2. Cena** – puzzle – **Terežka Hartošová** - 8 let – Dolní Benešov; **3. cena** – omalovánka s příběhy, **Aneta Krakovčíková** 7 let - Dolní Benešov.

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na duben 2017

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	3.4.	18.00	Za Josefa Nevřelu a rodiče z obou stran	
Út	4.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	5.4.	18.00	Na poděkování P.Bohu za 20 let společného života a prosba o ...	
Čt	6.4.	18.00	Na poděkování P.Bohu za společně prožitá léta s prosbou o b.p...	
Pá	7.4.	6.30	Za + manžela, rodiče z obou stran, švagrovou a za živé rodiny	
Pá	7.4.	Záb 18.00	Za dvoje + rodiče, přízeň a duše v očistci	
So	8.4.	7.00	Za + Stanislava Jaška – výroční	
Ne	9.4.	7.00	Za + Gottfrieda Kosku a duše v očistci	Květná
Ne	9.4.	Záb 8.30	Za Bruna Pačku, manželku, dvoje rodiče, sourozence a přízeň	Květná
Ne	9.4.	10.00	Na poděkování za dar života, víry a mateřství; prosba o boží p...	Květná
Po	10.4.	18.00	Za Josefa Hoferka, vnuka a rodiče z obou stran	
Út	11.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	12.4.	18.00	Za Pavla Holečka, manželku, dvoje rodiče a přízeň	
Čt	13.4.	18.00	Za Milana Manderlu, otce a živou rodinu	Zelený
Pá	14.4.	17.00	VELKOPÁTEČNÍ OBŘADY	Velký
So	15.4.	19.00	Za živou a + rodinu Janošovou	Bílá
Ne	16.4.	7.00	Za + Alžbětu Konopkovou, manžela a duše v očistci	B.Hod
Ne	16.4.	Záb 8.30	Za Štěpánku Balarinovou, manžela, syna a dceru	B.Hod
Ne	16.4.	10.00	Na poděkování za 80 let života,dar zdraví a boží požehnání pro...	B.Hod
Po	17.4.	7.00	Za Ludmila Persichovou, manžela a přízeň	
Po	17.4.	Záb 8.30	Za + Antonína Balarina, dvoje rodiče, švagra a živou rodinu	
Po	17.4.	10.00	Na poděkování za 85 let života, dar zdraví, za + manžela za živ...	
Út	18.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	19.4.	18.00	Za Maxmiliána Staffina a rodiče	
Čt	20.4.	18.00	Za vdp. děkana Bedřicha Prchalů, rodiče a sourozence	
Pá	21.4.	Záb 18.00	Za Josefa Dedka, dvoje rodiče a švagrovou	
So	22.4.	11.00;14.00	Svatba; Za živé a + důchodce	
So	22.4.	16.00	Za motoristy (požehnání motoristům na Rynku po mši sv.)	
Ne	23.4.	7.00	Za + Huberta Ranoše – výroční	
Ne	23.4.	Záb 8.30	Za Maxmiliána Adamíka (nedož.85 let) a dvoje rodiče	
Ne	23.4.	10.00	Za padlé vojáky a oběti 2.světové války z Dolního Benešova	
Po	24.4.	18.00	Za Josefa Mazala, dvě manželky a za Marii Řehovou	
Út	25.4.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	25.4.	Záb 18.00		
St	26.4.	18.00	Za řeholní sestru Fides Petříkovou (také za rodáka P.Cypriána Lelka)	
Čt	27.4.	18.00	Za + Josefa Galvase (nedož.70 let) a manželku	
So	29.4.	10.30	Na poděkování P.Bohu za 60 let života, boží milosti, dar zdraví a živou ...	
So	29.4.	ČK 17.00	Za + Kristinu Kočí – výroční	
Ne	30.4.	7.00	Za Ludmilu Rieglovou a rodiče	Odpust
Ne	30.4.	Záb 8.30		
Ne	30.4.	10.00	Za Aloise Hartoše, rodiče, dva bratry a švagra	Odpust
Po	1.5.	18.00	Za živou a + rodinu	
Út	2.5.	6.30	Za + manžela	
St	3.5.	18.00	Za + Emila Harazima, dvě sestry, dvoje rodiče a duše v očistci	
Čt	4.5.	18.00	Za Otto Štádlera (nedož.100 let), za manželku a rodiče	
Pá	5.5.	6.30	Za + rodiče	
Pá	5.5.	Záb 18.00	Za + Bruno Pačku – výroční	
So	6.5.	7.00	Na poděkování P.Bohu za 85 let života, dar zdraví a ochranu P.Marie	
Ne	7.5.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	7.5.	Záb 8.30	Za Elišku Hoškovou, manžela a dvoje rodiče	
Ne	7.5.	10.00	Za živé a + hasiče z Dolního Benešova a Záběhu	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Páteční křížové cesty

Pomazání nemocných 11. března 2017

Pobožnost členů Bratrstva sv. Josefa – 20. března 2017

At' „**NEDĚLNÍČEK**“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.

CYKLUS KONCERTŮ ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ
JARO LÉTO PODZIM ZIMA

shf 2017
svatováclavský
hudební
festival

Štěpán Rak
Alfred Strejček
KYTARA / RECITACE

08/04/2017 / 18.30
DOLNÍ BENEŠOV / KOSTEL
SV. MARTINA

**Amen,
pravím ti**
PRAŠEJTE PŘÍBĚH PŘÍBĚHŮ
MĚJTE VĚCNOU INSPIRACI
ALE I NADEJTE PRO NÁS
PODVĚDÁNY

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek
Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917